

мисли за себе си. Това е слабата ви страна. Вие вървите по единъ кривъ пжть. При сегашното ваше състояние, да кажемъ, че ви срещна, азъ нѣма какво да очаквамъ отъ васъ, да ме обичате, нито вие да очаквате отъ мене, азъ да ви обичамъ. Азъ само ще очаквамъ момента да проявя онази Божествена Любовь, къмъ васъ, и вие да я проявите къмъ мене. Божественото въ менъ, и Божественото въ васъ трѣбва да се прояви. Въ моето съзнание, и въ вашето съзнание трѣбва да се проявятъ тѣзи два момента, и да си кажемъ: отъ сега нататкъ ще оставимъ Божественото да се проявява. Ние нѣма да запушимъ този Божественъ тласкъ, импулсъ, и ще изпълнимъ волята Божия. Подпушването на Божественото въ насъ ражда всички страдания. Страданията показватъ, че като дойде нѣкоя Божествена мисль въ насъ, ние реагираме срѣщу нея; тогава става подпушване въ насъ; Обаче, трѣбва да знаемъ, че въ Божественото нѣма обратни дѣйствия. Тази Божествена енергия ще си пробие пжть и ще прѣчупи не само нашата ограда, но и кюнцитѣ ни и ние казваме тогава: пострадахъ много. Защо? Защото съ сърцето, съ ума си не си отговорилъ на този Божественъ импулсъ. Когато човѣкъ дълго врѣме реагира срѣщу нѣкоя Божествена мисль, Богъ казва: „Дигне-